

DVA NETOPÝŘI NA TALÍŘI

Případ pro malé
detektivy

napsala a ilustrovala
Dagmar Medzvecová

DVA NETOPÝŘI NA TALÍŘI

Případ pro malé
detektivy

napsala a ilustrovala
Dagmar Medzvecová

Upozornění pro čtenáře a uživatele této knihy

Všechna práva vyhrazena. Žádná část této tištěné či elektronické knihy nesmí být reprodukována a šířena v papírové, elektronické či jiné podobě bez předchozího písemného souhlasu nakladatele. Neoprávněné užití této knihy bude trestně stíháno.

Dagmar Medzvecová

Dva netopýři na talíři

Případ pro malé detektivy

Vydala Grada Publishing, a.s., pod značkou **bambóok**

U Průhonu 22, 170 00 Praha 7

tel.: +420 234 264 401

www.grada.cz

jako svou 7780. publikaci

Ilustrace Dagmar Medzvecová

Odpovědná redaktorka Lucie Švecová

Sazba a zlom Antonín Plicka

Zpracování obálky Antonín Plicka

Počet stran 80

Vydání 1., 2020

Vytiskla tiskárna TNM PRINT, s.r.o., Nové Město

© Grada Publishing, a.s., 2020

Cover Illustration © Dagmar Medzvecová, 2020

ISBN 978-80-271-1898-4 (pdf)

ISBN 978-80-271-1715-4 (print)

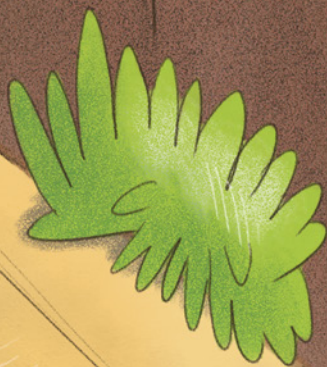
Obsah

Netopýři na talíři	7
Ztráty a nálezy	13
Pátrání začíná	21
Pan Netopýr	27
Na stopě zloděje	33
Další podezřelý	39
Město plné netopýrů	45
Další noční výprava	53
Blízko k cíli	61
Zloděj v poutech	67
Druhá šance	73

NETOPÝŘI NA TALIŘI

„Páto, pospěš si!“ volala Gába na Patrika přes celou školní chodbu.

Páta, jak mu říkala jen ona, se loudal v šatně. Dumal, jakou barvu tkaniček si vybrat. Všichni už znali jeho slabost pro barevné tkaničky. V batohu nosil vždy minimálně pět párů. „Vezmu si ty červeno-žluté. Vypadají vesele a dnes máme co slavit,“ zaradoval se a začal provlékat tkaničky dírkami ve svých bílých botaskách.

„Já se z tebe zblázním! Pojd' už!“ přešlapovala nedočkavě Gába. V ruce držela desky s vysvědčením a nemohla se dočkat, až vyběhnou ven ze školy.

„No jo, no jo. Vždyť už jdu. Koukej, jaké parádní tkaničky jsem si vzal. Začíná nám léto, musíme do něj vykročit stylově!“ smál se Páta a Gába jen obrátila oči v sloup.

„Prý stylově. Kam ty na to chodíš. Raději mi ukaž své vysvědčení,“ brala mu desky z ruky a počítala jedničky. „Panečku, jak to, že jich máš tolik? Já jich tolik nemám!“ povzdychla si.

„Nemáš, protože chodíš o třídu níž. Já měl víc předmětů,“ vysvětloval jí Páta, zatímco šli po cestě, která vedla do centra jejich malého městečka.

Páta a jeho rodiče se přistěhovali před pěti lety. Hned si padli do oka se svými sousedy. Od prvního setkání si Páta rozuměl i s jejich dcerou Gabrielou, které říkali Gábinka. On však brzy zjistil, že je to holka odvážná a do všeho se pouští po hlavě stejně jako on. Začal jí tedy říkat Gába a ona jemu na oplátku Páta.

Byli nerozlučnou dvojkou. Právě zakončili školní rok. Do třídy spolu nechodili, po prázdninách začne Páta chodit do 4. B a Gába do 3. A. Tak spolu ve škole alespoň o přestávkách brebentili na chodbách.

„Kolik máš u sebe drobných?“ vyhrkl Páta a lovil v kapse kalhot zatoulané koruny.